

10 Hüzün Yılları

– Ekrem Kazan · 01 Eylül 2010

Bir yastığa on yıl, baş koydum senle,
Aç, susuz günlerde, yaş döktüm senle,
Katlanıp bağrıma, taş bastım senle,
Gün oldu devranı, döndür be adam.
İçimdeki kuru söndür be adam.

*

İkiz doğmadık ki, karakter farklı,
Yürek yaralarım, içimde saklı,
Ben ki kadın doğdum, sen ise haklı,
Gün oldu devranı, döndür be adam.
İçimdeki kuru söndür be adam.

*

Günlerim on yıldır, batıyor erken,
Sofran kurulmuş, seni beklerken,
Bir eline sağlık, demedin yerken,
Gün oldu devranı, döndür be adam.
İçimdeki kuru söndür be adam.

*

Yıllar sana yorgun, düşürdü beni,
Geçmiş zaman değil, dün gibi yeni,
Ben ki adam ettim, toplumda seni,
Gün oldu devranı, döndür be adam.
İçimdeki kuru söndür be adam.

*

Mutluluktan başka, ne ki istedim,
Her türlü cefana başımı eğdim,
Kinayelerinle çok laflar yedim,
Gün oldu devranı, döndür be adam.
İçimdeki kuru söndür be adam.

*

Senide beni de, Allah yarattı,
Dost olalım diye, yanına kattı,
Gün geldi huzursuz, güneşim battı,
Gün oldu devranı, döndür be adam.
İçimdeki kuru söndür be adam.

*

Hasta başucunda, ağıtlar yaktım,
Ben seni kırmadım, yürekten baktım,
Gözyaşım sel oldu, içime aktım,
Gün oldu devranı, döndür be adam.
İçimdeki kuru söndür be adam.

*

Bu eziyetlere, bu can dayanmaz,
Ocak bile çatlar, hara dayanmaz,
Ben ki köle oldum, bana bunlar az,
Gün oldu devranı, döndür be adam.
İçimdeki kuru söndür be adam.

*

Eline ne geçer, kalbi kırmaktan,
Bıkmadın mı taşa, balta vurmaktan,
Ben ki bıktım artık, yara sarmaktan,
Gün oldu devranı, döndür be adam.
İçimdeki kuru söndür be adam.

*

Vurdun kim yarattı, demezken bana,
Diz çöküp yıllarca, yalvardım sana,
Düşmüşüm derdime, bana kim yana,
Gün oldu devranı, döndür be adam.
İçimdeki kuru söndür be adam.

*

Evlilik ve doğum, günüm bu gündü,
Bekledim gün boyu, hayalim söndü,
Bir çiçek üç kelam, beklerken senden,
Gün oldu devranı, döndür be adam.
İçimdeki kuru söndür be adam.

Avşa / sonbahar 2008 / EKREM KAZAN

((PUSULA 'dan))